

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Plzni rozhodl samosoudkyní Mgr. Janou Komínkovou v právní věci
žalobce: J.S., nar. ..., P..., *zastoupeného Mgr. Jaroslavem Topolem, advokátem se sídlem Na Zlatnici 301/2, 140 00 Praha 4*, proti **žalovanému: Generální ředitelství cel, IČ 71214011, Budějovická 1387/7, 140 96 Praha 4, v řízení o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 31.05.2016 č.j. 15495-5/2016-900000-304.6,**

t a k t o :

- I. Rozhodnutí Generálního ředitelství cel ze dne 31.05.2016 č.j. 15495-5/2016-900000-304.6 se **z r u š u j e** a věc se **v r a c í** k dalšímu řízení žalovanému.
- II. Žalovaný je **p o v i n e n** nahradit žalobci náklady řízení ve výši 11.228 Kč, do 30 dnů od právní moci tohoto rozsudku, k rukám zástupce žalobce Mgr. Jaroslava Topola, advokáta.

O d ů v o d n ě n í :

Žalobce se žalobou domáhal zrušení výše označeného rozhodnutí, jímž žalovaný zamítl odvolání žalobce a potvrdil rozhodnutí Celního úřadu pro Karlovarský kraj ze dne

20.11.2015 č.j. 35378-10/2015-540000-12, kterým byl žalobce uznán vinným ze spáchání přestupku podle § 42a odst. 2 písm. a) zákona č. 13/1997 Sb., o pozemních komunikacích, ve znění pozdějších předpisů, za což mu byla uložena pokuta 3000,- a náhrada nákladů řízení 1000,- Kč.

Žalobce v žalobě tvrdil, že pokud správní orgán rozhodoval na základě Protokolu o zjištěném důvodném podezření ze spáchání protiprávního jednání, jedná se o dokument povahy úředního záznamu. Takový dokument sám o sobě k prokázání rozhodných skutečností nepostačuje a podle žalobce neexistuje ve spise způsobilý důkaz, že žalobce užil vozidlo na zpoplatněné pozemní komunikaci. Žalobce poukázal na rozsudek Nejvyššího správního soudu (dále jen „NSS“) ze dne 6.5.2015 č.j. 6As 239/2016-39, podle něhož úřední záznam a oznámení o přestupku jsou jednotlivé právní úkony, u kterých se ověření správnosti třetí osobou nevyžaduje, samy o sobě nemohou naplnit požadavek na dostatečné zjištění skutkového stavu. Dále žalobce namítal, že správní orgán se zabýval prvním znakem zpoplatněné pozemní komunikace ve smyslu § 2 odst. 1 a 2 zákona č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích a o změnách některých zákonů, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „**zákon o silničním provozu**“), když konstatoval, že pozemní komunikace R6 je určenou pozemní komunikací, nijak se však již nezabýval druhým znakem, zda daný úsek komunikace byl označen dopravní značkou označující zpoplatnění. Dále podle žalobce není z rozhodnutí I. stupně zřejmé, jak správní orgán dospěl k závěru, že přestupek žalobce spáchal v úseku pozemní komunikace R6 Nové Sedlo-Jenišov ve směru na Karlovy Vary, když k tomu odpovídající odůvodnění zcela chybí. Dále žalobce namítal nedostatečné odůvodnění zavinění, když správní orgán se zabýval toliko tím, zda žalobce věděl, že je povinen uhradit časový poplatek a přilepit určený díl kupónu na viditelném místě ve vozidle. Podle žalobce z úvahy žalovaného, že je žalobce držitelem řidičského oprávnění, však nevyplývá, že žalobce je povinen uhradit časový poplatek a přilepit určitý díl kupónu na viditelném místě ve vozidle. Dle žalobce lze však z držení řidičského oprávnění dovodit, že žalobce tyto povinnosti znát měl. Tedy se měl správní orgán zabývat i tím, zda důvody, pro které žalobce spoléhal, že zájem chráněný zákonem neporuší, jsou či nejsou přiměřené, tedy zda dodržel tzv. potřebnou míru opatrnosti. Žalobce poukázal na usnesení NSS ze dne 14.2.20107 sp.zn. 8Tdo 122/2007, podle něhož k posouzení přiměřenosti důvodů je nutno přistoupit z hlediska zkušeností pachatele a okolností případu. Vědomá nedbalost musí být dána též se zřetelem na osobu pachatele a na konkrétní okolnosti případu jím vnímané, nebo alespoň které měl možnost vnímat. Žalobce poukázal na to, že se jedná o tzv. neurčité právní pojmy - přiměřené důvody a zájem chráněný zákonem. Podle žalobce se správní orgány nezabývaly tím, zda byl naplněn materiální znak přestupku, a žalobce měl také pokutu za nedostatečně odůvodněnou a nezákonnou, když není zřejmé, jak správní orgán hodnotil zjištěnou formu zavinění jako nedbalost vědomou, tedy zda ve prospěch či v neprospěch žalobce, nebo jako okolnost neutrální. Byla zohledněna jen přestupková minulost žalobce, tedy nebyla zohledněna všechna zákonná kritéria podle § 12 odst. 1 zákona o přestupcích. Podle žalobce i samotná výměra sankce je nepřezkoumatelná, neboť z ní nelze dovodit, jak správní orgán usoudil, že právě pokuta 3.000,-Kč je adekvátní. V případě, že se ukládá pokuta nikoli na samé spodní hranici zákonné sazby, je nutné zvlášť zdůvodnit, proč nepostačovalo uložení nižší pokuty. Podle žalobce by bylo vhodné, kdyby správní orgán například učinil úvahu o poměru polehčujících a přitěžujících okolností nebo kdyby správní orgán rozvedl dosavadní rozhodovací praxi ve srovnatelných případech. Žalobce poukazoval i na to, že ve

správním řízení v odvolání tvrdil, že ho zasahující celníci zastavili mimo pozemní komunikaci R6, ze které ani nesjížděl, přičemž má za to, že došlo buď k záměně jeho vozidla, anebo s ohledem na průběh silniční kontroly se zdá pravděpodobnější, že se jednalo o záměrnou šikanu. Žalobce tvrdil, že jel toliko po přilehlé pozemní komunikaci a zpoplatněnou pozemní komunikaci neužil. Pokud se žalovaný pokusil jeho odvolací námitky vyvrátit toliko tím, že své úvahy opřel o protokol a fotodokumentaci, kterou žalobce nerozporuje, protokol je pouze povahy úředního záznamu, protože sám o sobě nemůže k prokázání rozhodné skutečnosti postačovat. Žalobce poukázal na rozsudek NSS ze dne 21.6.2013 č.j. 6As 25/2013-23, podle něhož úřední záznam o přestupku sice může být podkladem rozhodnutí pro potřeby správního trestání, ale nemůže sám o sobě postačovat, jelikož podle § 137 odst. 4 s.ř. ho nelze použít jako důkazní prostředek. Další úvahy žalovaného ohledně věrohodnosti žalobce ponechává žalobce bez bližší argumentace, neboť v situaci, kdy celníci nebyli jako svědci vyslechnuti, uvažovat o věrohodnosti protokolu se žalobci zdá absurdní.

Žalovaný ve vyjádření k žalobě navrhl zamítnutí žaloby s tím, že z Protokolu o zjištěném důvodném podezření ze spáchání protiprávního jednání vyplývá, že kontrola probíhala na zpoplatněné rychlostní komunikaci R6. Vozidlo žalobce bylo z bezpečnostních důvodů svedeno na obslužnou vedlejší komunikaci, kde byla provedena samotná fyzická kontrola vozidla, což je standardní postup celní správy. Protokol je podle žalovaného způsobilý důkazní prostředek. Z vyhlášky č. 435/2012 Sb. ve znění účinném v době spáchání přestupku vyplývá, že silnice R6 v úseku Nové Sedlo - Jenišov byla zpoplatněna. Žalovaný také uvedl, že vzal v úvahu všechna zákonná kritéria.

Součástí správního spisu byly soudu předloženy na CD, které obsahuje přes 60 adresářů. Soud obsah CD vyhodnotil a při jednání provedl k důkazu čtení adresářů, které považuje za podstatné pro rozhodování o věci samé. Adresář 35378 2015 obsahuje Protokol o zjištěném důvodném podezření ze spáchání protiprávního jednání dne 25.6.2015 v 17:10 hod, přílohy a dvě fotografie. Podle protokolu byla oprávněná úřední osoba nadstr. M.F., sl.č. X. Žalobce byl identifikován podle občanského průkazu. V Protokolu se dále uvádí, že dne 25.6.2015 bylo kontrolováno vozidlo RZ ... na rychlostní komunikaci R6 ve směru z Chebu do Karlových Varů, MÚ 473, bez vylepeného dálničního kupónu. Řidič odmítl řešení blokovou pokutou s tím, že nic podepisovat nebude kvůli pojistce, která se k pokutám vztahuje. Vozidlo řídil žalobce. Navrhovaná výše blokové pokuty byla 1.500,-Kč. Byly pořízeny dvě fotografie čelního skla a fotografie přední části vozidla RZ ... s datem 25.6.2015 v 17:22 hod. Pod adresářem 35378-2 2015 je postoupení těchto podkladů ze dne 3.7.2015.

Následující adresář 35378-2 2015 obsahuje navíc soubor mapa.pdf, což je zřejmě výtisk z internetu, zabírající komunikaci R6 s výjezdem 131, kde je vyznačen směr jízdy nejprve podél silnice R6 ve směru od Sokolov do Karlových Varů, pak sjezd na výjezdu č. 131 a cíl cesty označen je křížkem v ulici Obchodní za kruhovým objezdem. Ve spise absentuje údaj o původu tohoto souboru, např. informace o postoupení celnímu úřadu.

Adresář 35378-7 2015 obsahuje předvolání k ústnímu jednání na 26.10.2015 v 9:00 hod nesprávně adresované přímo žalobci, kdy navíc zásilka byla vrácena správnímu orgánu bez uložení a zástupce žalobce Ing. M.J. byl o jednání pouze vyrozuměn. Protokol o jednání ve spise rovněž není. Následovalo usnesení ve smyslu § 36 odst. 3 s.ř. o možnosti seznámit se

s podklady pro vydání rozhodnutí ve lhůtě pěti dnů od doručení usnesení, které opět bylo doručováno vadně přímo žalobci, ne zástupci. V prvostupňovém rozhodnutí není vůbec zmíněn zástupce.

Ve výroku prvostupňového rozhodnutí je specifikováno místo přestupku na pozemní komunikaci R6 úsek Nové Sedlo-Jenišov ve směru na Karlovy Vary. Věcné námitky žalobce byly vzneseny prostřednictvím zmocněnce poprvé v odvolání, kdy současně na základě výzvy správního orgánu byla předložena podepsaná plná moc pro Ing. J. Odvolatel namítal, že mu spáchání přestupku nebylo prokázáno nadevší pochybnost, protože ve spise není důkaz o tom, že by užil na jakémkoliv úseku R6 vozidlo. Žalobce tvrdil, že jel po Obchodní ulici z nákupního centra Globus.

V žalobou napadeném rozhodnutí k námitce žalovaný uvedl, že žalobce se pohyboval po rychlostní komunikaci R6 zpoplatněné, kde byl spatřen kontrolní hlídkou celního úřadu. Hlídka zjistila, že kontrolované vozidlo nemá požadovanou známku a započala pronásledování tohoto vozidla, které z důvodu bezpečnosti provozu svedla k nejbližšímu sjezdu na vedlejší komunikaci a zde následně provedla fyzickou kontrolu předmětného vozidla. Žalovaný neshledal nutným provádět výslech příslušníka celního úřadu, neboť skutečnost, že se žalobce nacházel na zpoplatněné rychlostní komunikaci R6 vyplývá z obsahu protokolu.

Žaloba je důvodná.

Soud shledal důvodnými dvě námitky žalobce. Zprv se soud na základě výše shrnutého obsahu správního spisu a správních rozhodnutí ztotožnil s tvrzením žalobce, že přestupek žalobce spáchal, když k tomu zcela chybí odůvodnění místa spáchání přestupku v úseku pozemní komunikace R6 Nové Sedlo-Jenišov ve směru na Karlovy Vary. Zadruhé správní orgány v dané věci nedostatečně odůvodnily výši uložené pokuty, tedy není z napadeného rozhodnutí zřejmé, proč nepostačovalo uložení nižší pokuty.

Nedůvodná je naopak námitka, že Protokol o zjištěném důvodném podezření ze spáchání protiprávního jednání má povahu pouze úředního záznamu. Dle názoru soudu se jedná o plnohodnotný důkaz, listinu, která je podle svého obsahu oznámením přestupku, do něhož se žalobce mohl vyjádřit.

Nedůvodným je rovněž tvrzení žalobce, že nebylo prokázáno, zda daný úsek pozemní komunikace R6 byl v době spáchání přestupku označen dopravní značkou označující zpoplatnění této komunikace. Tato námitka byla vznesena poprvé v žalobě, tj. s odstupem zhruba jednoho roku od spáchání přestupku. Soud má za to, že pokud by žalobce jel po úseku, který nebyl označen jako zpoplatněný, že by bylo toto logicky jeho první obranou již na místě přestupku. Jelikož toto nebylo namítáno po celé správní řízení, je taková námitka nevěrohodná a účelová s cílem vyvinut se z přestupku. Nadto není možné s odstupem jednoho roku zjišťovat, zda v době spáchání přestupku byla na místě konkrétní značka.

Námitka, která nebyla shledána důvodnou, je rovněž námitka, že se správní orgány nezabývaly materiální stránkou přestupku. Z rozhodnutí správních orgánů je naopak zřejmé,

že touto otázkou se správní orgány zabývaly dostatečně podrobně.

Soud však přisvědčil námitce, že z rozhodnutí správního orgánu I. stupně, ani z rozhodnutí žalovaného není zřejmé, na základě jakých podkladů správní orgány dospěly k závěru, že přestupek byl spáchán právě v úseku komunikace R6 Nové Sedlo – Jenišov, ve směru na Karlovy Vary. K tomuto odpovídající úvahy v odůvodnění naprosto chybí a ve spise není upřesněno místo spáchání přestupku ani v tzv. Protokolu o zjištěném důvodném podezření ze spáchání přestupku, jak vyplývá z výše shrnutého obsahu správního spisu. V tomto dokumentu je sice jakési číselné označení MÚ 473, co však toto znamená, není zřejmé. Stejně tak je zcela nejasný původ souboru obsahujícího vyznačení trasy jízdy do mapy, neboť tento soubor nebyl součástí prvotně postoupeného celního spisu správnímu orgánu a informace o postoupení druhého, rozšířeného spisu ve spise také není. Skutkový závěr správních orgánů tak nemá oporu ve spise. Za této situace je nezbytné, aby v novém řízení byla správním orgánem tato vada odstraněna doplněním řízení, např. o svědecké výpovědi zakročujících celníků, kteří upřesní místo spáchání přestupku.

Současně s tím bude možné v novém řízení odstranit procesní vady spočívající v opakovaném vadném doručování písemností v prvním stupni správního řízení zástupci žalobce, v důsledku čehož byla porušena zásada dvojinstančnosti řízení (zástupce nebyl předvolán k jednání ani poučen podle § 36 odst. 3 správního řádu, nebylo mu doručeno prvostupňové rozhodnutí).

Ohledně námítky, že nebylo prokázáno, že se nejednalo pouze o nedbalost nevědomou, soud má za to, že rovněž odůvodnění v tomto směru je nedostačující, neboť je pouze uvedeno, že žalobce je držitelem řidičského oprávnění. Je proto namístě, jak poukazuje žalobce v žalobě, též se zabývat konkrétními okolnostmi případu a vysvětlit v jejich kontextu neurčité pojmy přiměřené důvody a zájem chráněný zákonem.

Žalovaný ve vyjádření k žalobě nesprávně uvedl, že se zabýval všemi zákonnými kritérii výše pokuty podle § 12 odst. 1 zákona o přestupcích. Z odůvodnění obou správních rozhodnutí vyplývá, že bylo poukázáno pouze na vědomou míru zavinění bez sdělení, zda je to okolnost přitěžující nebo polehčující, a dále byla uvedena jediná polehčující okolnost - přestupkovou minulost žalobce. V dané věci sankce nebyla ukládána na samé spodní hranici zákonné sazby, proto je nutné výši ukládané pokuty dostatečně zdůvodnit. Soud má stejně jako žalobce za to, že je možné např. učinit úvahu o poměru polehčujících i přitěžujících okolností, případně poukázat na rozhodovací praxi ve srovnatelných případech.

Na základě výše uvedeného soud zrušil napadené rozhodnutí pro vady řízení podle § 76 zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního (dále jen „s.ř.s.“) a věc vrátil žalovanému k dalšímu řízení. Současně soud zavázal žalovaného výše vyloženým právním názorem.

O náhradě nákladů řízení bylo rozhodnuto podle § 60 odst. 1 s.ř.s., a žalobci, který měl ve věci plný úspěch, byla přiznána náhrada za zaplacený soudní poplatek, a dále za náklady právního zastoupení sestávající z odměny za 2 úkony právní služby á 3.100,- Kč a 2 režijní paušály á 300,-Kč navýšené o 21% DPH.

P o u ě n í : Proti tomuto rozsudku lze podat kasační stížnost. Kasační stížnost musí být podána do dvou týdnů po doručení rozsudku. Kasační stížnost se podává u Nejvyššího správního soudu; lhůta je zachována, byla-li kasační stížnost podána u Krajského soudu v Plzni.

V Plzni dne 20. listopadu 2017

Za správnost vyhotovení: M. K.

Mgr. Jana Komínková, v.r.
samosoudkyně